

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Oratio ad Sanctos, ut nobis succurrant in periculis, 24

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Quæ est ista, quæ progreditur sicut aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Quam lata exit, festinat, currit, cum dilectum suum sibi dicentem attonitis auribus audit: surge propera amica mea, speciosa mea & veni: jam hyems transit, imber abiit, & recessit: flores apparuerunt in terra nostra; tempus putationis advenit, vox turturis audita est in terra nostra, ficus protulit grossos suos, vineæ florentes dederunt odorem suum.

2. Surge, propera amica mea, formosa mea, columba mea, in foraminibus petrae, in cavernis maceriae: ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Veni electa mea, speciosa mea, & columba mea, immaculata mea, sponsa mea veni, & ponam in te thronum meum, quia concupivi speciem tuam. Veni, ut lateris in conspectu meo cum Angelis meis, quorum societas tibi à me repromissa est. Veni post multa pericula & labores: intra in gaudium Domini tui, quod nemo tollet à te.

CAPVT XXIV.

Oratio ad Sanctos, ut nobis succurrant in periculis.

1. **F**œlices sancti Dei omnes; qui jam transiistis hujus mortalitatis pelagus, & pervenire meruistis ad portum perpetuæ quietis, securitatis, pacis, securi & tranquillitatis, semperque festivi atque gaudentes estis. Obsecro

secro vos per vestram charitatem, qui securi estis de vobis, solliciti estote de nobis. Securi estis de vestra immarcessibili gloria, solliciti estote de nostra multiplici miseria. Per ipsum vos rogo, qui vos elegit, qui vos tales fecit; de cujus pulchritudine jam fatiamini, de cujus immortalitate jam immortales facti estis: de cujus beatissima visione semper gaudetis. Estote jugiter memores nostri, subvenite nobis miseris, qui adhuc in salo hujus vitæ circumstantibus agitamur procellis.

2. Vos portæ pulcherrimæ, quæ in magnam surrexistis altitudinem, adjuvate nos vile pavimentum longe inferius jacentes. Date manum, & erigite jacentes super pedes, ut convalescentes de infirmitate, fortes efficiamur in bello; intercedite: & orate constanter atque indefinenter pro nobis miseris, multumque negligentibus peccatoribus: ut per vestras orationes, vestro sancto consortio jungamur; quia aliter salvi esse non possumus. Sumus namque valde fragiles & nullius virtutis homunciones, animalia ventris & carnis mancipia; in quibus vix aliquod virtutis vestigium apparet. Et tamen in Christo confessione positi ligno crucis ferimur, navigantes per hoc mare magnum & spatiosum. Vbi sunt reptilia, quorum non est numerus. Vbi sunt animalia pusilla cum magnis. Vbi est draco savissimus, semper paratus ad devorandum. Vbi sunt loca periculosa, scylla & charybdis, & alia innumerabilia, in quibus naufragantur incauti & in fide dubii.

D 2

3. Orate

3. Orate Dominum, orate piissimi, orate omnia agmina Sanctorum, & universi cœtus beatorum, ut vestris precibus meritisque adjuti, salva nave & integris mercibus, pervenire mereamur ad portum perpetuæ salutis, & quietis, & continuæ pacis, & nunquam finiendæ securitatis.

CAPUT XXV.

*Anima desiderium ad civitatem supernam
Hierusalem.*

1. **M**Ater Hierusalem, civitas sancta Dei, charissima sponsa Christi; te amat cor meum, pulchritudinem tuam nimium desiderat mens mea. O quam decora, quam gloriosa, quam generosa tu es. Tota pulchra es, & macula non est in te. Exulta & lætare formosa filia Principis, quia concupivit Rex speciem tuam, & amavit decorem tuum, speciosus forma præ filiis hominum. Sed qualis est dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima? Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Sicut malus inter ligna sylvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius quem desideravi ecce læta sedeo, & fructus ejus dulcis gutturi meo. Dilectus meus misit manum suam per foramen, & venter meus intremuit ad tactum ejus.

2. In lectulo meo per noctem quæsi quem diligit anima mea: quæsi, & inveni: Teneo, nec dimittam illum donec introducat me in domum suam, & in cubiculum suum, gloriosa genitrix mea. Ibi enim dabis
mihi